

Tribuna

Energies renovables i sostenibilitat

ÒSCAR SALADIÉ
Càtedra Dow/URV de
Desenvolupament
Sostenible

Una part de l'energia primària generada s'utilitza en forma d'electricitat, raó per la qual és una molt bona notícia que les fonts d'energia renovables hagin contribuït amb gairebé la meitat del pastís elèctric espanyol durant el darrer trimestre i que l'eòlica encapçali el llistat (increment de la potència instal·lada i molts dies amb vents adequats).

Aquesta és una de les poques notícies d'aquests dies que, enmig dels escàndols de corrupció política i de trames mafioses que s'han incorporat a la ja difícil situació socioeconòmica del nostre país, fan que quan les escoltes pensis que no tot va malament.

Ara bé, la mateixa notícia explicada a la televisió pública de Catalunya també deia que els catalans no podíem estar tan contents. En el cas del Principat la contribució dels aerogeneradors no és tan important. A la notícia s'indica que tenim poca potència eòlica instal·lada en comparació amb la d'altres comunitats autònomes com ara les dues Castelles, Galícia o Andalusia, tot i haver estat pioners gairebé fa 30 anys amb el mític molí de vent de Vilopriu i el parc eòlic de Garriguella, ambdues poblacions de les comarques gironines.

Però compte, quan parlem en termes relatius no únicament hem de fer referència al paper que juga un mateix, en aquest cas l'ener-

gia eòlica. També hem de veure el rol de la resta de participants. I és clar, Catalunya és l'única comunitat autònoma on hi ha tres reactors nuclears que produeixen molta energia elèctrica (en teníem quatre, però el dia 29 d'octubre de 1989 hi va haver un accident a Vandellòs I); per cert, tots juntets a l'extrem meridional del país.

La notícia de la televisió a la qual faig referència s'acompanyava amb un parell d'entrevistes a experts on s'indicaven les bondats de l'energia eòlica en tant que energia renovable i que estàvem perdent moltes oportunitats.

Torno a estar totalment d'acord. Hem d'augmentar el pes

que tenen les fonts d'energia renovables en la generació d'electricitat i d'energia en general. Ara bé, hem de tenir clares unes quantes coses.

Una: que siguin renovables no vol dir que el cost ambiental sigui zero.

Dos: tampoc és qüestió de semblar aerogeneradors a qualsevol

El nostre model de consum no és sostenible com tampoc ho és el model productiu

lloc del territori on les condicions eòliques siguin favorables. Que bufi el vent no ha de ser l'únic criteri.

Tres: l'ocupació del territori a Catalunya no s'assembla en res a la de les dues Castelles, com tampoc s'assembla a l'ocupació del territori català amb anterioritat a l'inici del maleït procés d'especulació urbanística, un creixement desmesurat sense cap tipus de planificació, especialment a l'àrea litoral, que ha contribuït a la insostenibilitat del nostre sistema.

I, tornant a la qüestió elèctrica, quatre: si aquesta aposta per les renovables no va acompanyada

per una disminució del consum total és que la cosa no va bé. Si sols és qüestió d'afegir renovables i no pas substituir les no renovables és que alguna cosa grinyola.

Finalment, on és generat i on es consumeix l'electricitat? No, no vull entrar en qüestions territorials, únicament fer notar que hi ha una distància, un transport i, en definitiva, una menor eficiència com més allunyats es troben els centres de producció dels centres de consum.

El nostre model de consum no és sostenible, com tampoc ho és el model productiu. Hem de ser conscients d'aquest fet i actuar en conseqüència.

MIRADOR

Contestant al PP amb dades

VICTÒRIA FORNÉS
Poraveu de CiU a l'Ajuntament de Tarragona

La manipulació de les dades per part del senyor Rafael Luna i del Partit Popular pot arribar al paroxisme. Per atacar el procés sobiranista i el dret a decidir del poble català són capaços de qualsevol cosa. Fins i tot són capaços de dir que el turisme ha davallat a Catalunya com a conseqüència del nou procés que hem endegat entre tots. Evidentment factors com la crisi econòmica són banals i irrelevants per al Partit Popular.

Per moments, la interpretació del turisme per part del Partit Popular sembla inspirar-se en aquelles pel·lícules espanyoles dels anys seixanta més que en la

realitat i en xifres reals contrastades. I així els va!

Per contra, si analitzem dades oficials com les de l'Institut d'Estudis Turístics, dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, i les de l'Observatori de la Fundació d'Estudis Turístics de la Costa Daurada, en què col·laboren la URV de Tarragona i els patronats de Turisme de Salou, Cambrils, Vila-seca, Tarragona i el Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, i confrontem les temporades 2011 i 2012 a la Costa Daurada, la conclusió és que aquest darrer any ha estat satisfactori.

Hotels i càmpings han vist increments de les seves xifres d'ocupació en prop d'un 2% respecte a l'any anterior, mentre que apartaments turístics i establiments de turisme rural han man-

tingut xifres d'ocupació pràcticament idèntiques.

A més, si la mitjana de creixement turístic a Espanya durant l'any 2012 ha estat del 0,2%, a Catalunya ha estat de l'1,2%. Són dades globals que inclouen allotjament hotelier i extrahotelier. Una altra dada important és que Catalunya rep més de 14 milions de viatges i que és la segona destinació preferida d'Espanya, únicament per darrere d'Andalusia.

Així doncs, és evident que el 2012 no ha estat un mal any per al sector turístic de Catalunya i de la Costa Daurada, un any en què, sent d'extrema crisi econòmica, el sector ha estat capaç de resistir, oferint propostes competitives, repensant les estratègies i promocionant la marca Catalunya amb una consistència i coherència admirables.

Ara bé, el Partit Popular no vol parlar de política i de lluita contra la crisi econòmica, el que vol és manipular i desviar l'atenció. En la seva manipulació, el Partit Popular de Catalunya afirma que la taxa turística ha comportat una davallada en el nombre de turistes que ens visiten.

Recordem als senyors i senyores del PP que la taxa turística ha estat en la seva major part assumida pel sector, que lògicament s'estimaria més suprimir-la però que n'ha entès la necessitat com un mal menor, tenint en compte que el 30% del que es recapta amb la taxa a cada municipi revertirà en els ajuntaments per a promoció turística.

Recordem també als senyors i senyores del Partit Popular que

la taxa turística va entrar en vigor el dia 1 de novembre de 2012; per tant, afirmar que la seva influència és significativa en les dades del 2012 és pura i simplement una frivolidat malintencionada.

Finalment una darrera qüestió. Segons l'Institut d'Estudis Turístics –reiterem, organisme estatal– les comunitats amb major davallada en el nombre de turistes que els han visitat han estat les de Madrid, Castella-la

Manxa, Castella i Lleó i Balears, totes elles comunitats autònomes governades pel Partit Popular on no hi ha cap procés sobiranista. Esperem amb ànsia les raons que aportaran per explicar la davallada del turisme en aquests llocs. Segur que també és culpa de Catalunya i dels catalans.

Catalunya és la segona destinació preferida d'Espanya, només per darrere d'Andalusia